

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Fejér és Meggyes Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Fejér Áron ügyvéd/ által képviselt G. Kft. felperesnek a dr. Novoth Zoltán jogi előadó által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Elnöke alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 11.K.30.965/2008/10. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. szeptember 26-án kelt 11.K.30.965/2008/10. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 11.K.30.965/2008/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 314.700 /azaz háromszáztizennégyezer-hétszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Felülellenőrzési Főosztály /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2004., 2005. évekre általános forgalmi adóban /áfa/ lefolytatott felülellenőrzés eredményeként a 2007. november 28-án kelt 1559534884 számú határozatával a felperes terhére összesen: 5.965.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte az adókülönbözet összege, adóbírság és késedelmi pótlék, továbbá mulasztási bírság megfizetésére.

Az elsőfokú határozat indokolása szerint a felperes szerződéses kapcsolatban állt a PA Rt-vel /PA Rt./, és a vállalt munkái egy részét alvállalkozókkal végeztette. Az elsőfokú hatóság az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 32.§-ának /1/ bekezdés a. pontja, 35.§-ának /1/ bekezdés a. pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény /a továbbiakban: Sztv./ 15.§-ának /3/ bekezdése, 165.§-ának /2/ bekezdése, 166.§-ának /2/ bekezdése alapján /jegyzőkönyv 4. és 5. pontjai/ adólevonási jogot keletkeztető hiteles dokumentumként nem fogadta el a K. Bt., a B. Bt., a C. és G. Kft., mint alvállalkozók által kibocsátott számlákat. Megállapította, hogy a számlákban

szereplő gazdasági esemény nem a megjelölt felek között ment végbe, mert a PA Rt. területére beléptetett magánszemélyek foglalkoztatójának a felperes magát nevezte meg, a számlakibocsátók a magánszemélyek után bérfizetési kötelezettséget nem vallottak, továbbá több magánszemély esetében az adóhatósági nyilvántartás szerint a felperes minősült foglalkoztatónak.

Az elsőfokú hatóság /jegyzőkönyv 6. pont/ nem fogadta el továbbá hiteles bizonylatnak a R-P Kft. számláját sem, e cég a felperes reklámozását vállalta csapatán keresztül /versenyautóján, szervízzárművein, ruházatán, weboldalán/. A revízió megállapította azonban, hogy felperes a rallykról szóló 2005. évi beszámolóban a támogatók között nem szerepelt, a vitatott számla kiállítására használt program nem biztosítja a folyamatos, kihagyás nélküli sorszámozást, az utólagos módosítása nem kizárt, a számlakibocsátó az iratanyagát nem tudta bemutatni, így a kapcsolódó vizsgálata megghiúsult, továbbá a reklámszerződés megkötésére sem volt jogosult, mert a szerződésben szereplő autóversenyzők versenyen való indítása, a nevezési díjak fizetése más Egyesület feladata volt.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2008. január 16. napján kelt 1559483430 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az első- és másodfokú határozatok megváltoztatását a jegyzőkönyv 4., 5., 6. pontjaihoz kapcsolódóan kérte, az adókülönbözetnek /általában elismerten/ 720.000 Ft-ra való mérsékelésével együtt. Álláspontja szerint az adóhatóság a tényállás tisztázási kötelezettségét nem teljesítette, a hiányos tényállásból téves jogkövetkeztetéseket vont le, így határozatai jogsértők. Kifejtette, hogy a perbeli számlák ténylegesen megvalósult gazdasági esemény alapján kerültek kiállításra, és az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdésében foglaltak szerinti kellő körültekintéssel járt el.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az adóhatóság eljárás jogi és anyagi jogszabályok megsértése nélkül hozta meg határozatait, helyesen tárta fel az irányadó tényállást, valamennyi bizonyítékot okszerűen értékelt, és helytállóan állapította meg, hogy a perrel érintett számlák alapján az áfa levonási jogot a felperes jogszerűen nem gyakorolhatta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Áfa tv. 32.§-át, 35.§-át, 44.§-ának /5/ bekezdését, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 97.§-ának /4/-/6/ bekezdéseit, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL.

törvény /a továbbiakban: Ket./ 50.§-ának /1/, /4/-/5/ bekezdéseit. A felperes lényegében fenntartotta és megismételte a keresetében foglaltakat.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Áfa tv. 32.§-ának /1/ bekezdés a/ pontja értelmében a 34.§ szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja azt az adóösszeget, amelyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany rá áthárított. A 35.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján az adólevonási jog - ha az Art. másként nem rendelkezik - kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló számla, egyszerűsített számla, és számlát helyettesítő okmány. Az Sztv. 166.§-ának /2/ bekezdése alapján a számviteli bizonylat adatainak alakilag, és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.

Az adóhatóság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott annak ellenőrzésére, hogy a számlákban feltüntetett munkálatokat ki, vagy kik végezték el, és a dolgozók személyére, ledolgozott munkanapjaikra lebontottan bizonyította azt, hogy a munkát végző magánszemélyek és az alvállalkozók közötti kapcsolat hiányában a számlák szerinti munkát nem az alvállalkozók végezték el.

Az adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránti perben is a /Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó/ Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján a döntéshez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A felperesnek kellett tehát azt igazolnia az alperes /bizonyítékokon alapuló/ megállapításával szemben, hogy az általa befogadott számlák tartalmilag hitelesek, helytállóak.

A tartalmi helytállóság egyik követelménye, hogy a gazdasági esemény ténylegesen a számlában feltüntetett személyek között valósuljon meg. Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján sem volt megállapítható a számlákban feltüntetett alvállalkozók munkavégzése. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy a munkálatokat ténylegesen az alvállalkozók végezték, a PA Rt. hivatkozott beléptetési rendszere pedig a munkát elvégző

magánszemélyek és az alvállalkozók kapcsolatának minősítésére alkalmatlan. A felperes bizonyítási kötelezettségének tehát nem tett eleget, az általa befogadott számlák tartalmilag hiteltelen, megbízhatatlan voltát nem cáfolta.

Az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdése szerint a számlában, az egyszerűsített számlában feltüntetett adatok valódiságáért a kibocsátó a felelős. A bizonylatban vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha az adóköteles tényállás kapcsán az a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdésében foglalt kellő körültekintés vonatkozásában megállapítható lenne, mivel úgy léptetett be dolgozókat a PA Rt. területére, hogy azoknak a vele való tényleges szerződéses vagy anélküli helyzetétől függetlenül mindig magát tüntette fel a foglalkoztatójuknak, és mint kiderült, nem ismerte, így nem is ellenőrizte a beléptetett dolgozók és a felperesi alvállalkozók kapcsolatát.

A Legfelsőbb Bíróság egyet értett az elsőfokú bíróságnak /és az adóhatóságnak/ a R.-P. Kft. számlájára, valamint a felperesnek a reklámszerződés kapcsán a kellő körültekintés nélküli eljárására vonatkozó megállapításaival, és az ítéletben a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdésének megfelelően kifejtett okszerű indokolással.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében részletes és pontos tényállást rögzített, megfelelő jogszabályhelyek alkalmazásával helytállóan állapította meg az adóhatározatok jogszerűségét, a számlákkal kapcsolatos jogi indokolása pontos, precíz és alapos volt.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Art., Áfa tv. és Ket. jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték mértékéről és viseléséről az Itv. 50.§-ának /1/ bekezdése, 39.§-ának /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2009. október 29.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró***